

seet de uvisse Indtagter for at være mindre værd end de visse Indtagter, og derfor af dem kun har givet een Trediedeel. Det beviser ikke, at samtlige Pensioneregler have været saa løse og ubestemte, at man skulde kunne holde sig til det Resultat, som i Gjærningen fremkom, og ikke til det, som af Pensionsbestyrelsen var erkjendt for at være almeengyldig Regel, hvorfra Kongen kun kunde afvige, naar han vilde vise Bedkommende en speciel Naade. Der kunde vist nok, naar der blot var Spørgsmaal om den Udgift, det kunde foraarsage Statskassen, være Anledning til, som af den ærede Ordfører antydet, at tage Hensyn til den smukke Følelse, at Enhver gjerne viser Jubilaren, som har tjent Saten i 50 Aar, en Opmærksomhed. Det kunde ogsaa ligeledes synes, at naar et saadant Forslag var fremstillet fra Udvalget, som nu har frasødt et andet meget vigtigere Punkt, kunde man gjerne følge Udvalget i denne dets Genstilling. Men jeg maa bemærke, at der her ikke er saameget Spørgsmaal om det Gjenantstille, som om det Bræg hele Pensionssloven derved vil faae, og da Pensionssloven idethale ved Siden af de Regler, den foreslaaer, for at jeg skal gjentage det, er gunstig for Embedsstanden, forekommer det mig virkelig ikke, at der er videre Anledning til at gjøre den endnu gunstigere, og det saameget mindre, som Sagen har flere Stadier at gennemgaae, og man maa tage Hensyn til, hvad de forskellige Sider af Legislaturen kunne ventes at ville blive enige om, naar Sagen sees fra forskellige Synspunkter.

Det er blevet af den ærede Ordfører antydet, at selve Embedsstanden ikke vilde dele mine Lovtaler over nærværende Lovudkast, men at Embedsstanden i det Hele taget skulde finde sig brøsthølden ved denne Pensionsslov, fordi de ved den bleve stillede lavere og ugunstigere end tilforn. Jeg maa dertil bemærke, at der ved Bedømmelsen af en Pensionsslov slet ikke er Spørgsmaal om, hvorledes den Embedsstand, som til en given Tid er tilstede, bedømmer den, men den maa bedømmes fra et ganske andet Synspunkt. Det er ligesom, at Embedsstanden er mindre tilfreds ved at blive ugunstigere behandlet end tilforn, og omvendt at den vil være meget tilfreds med ethvert

Tillæg i Faveur af den, som maatte gives i Pensionssloven. Men jeg troer ikke, at dette afgiver en passende Maalestof for en Pensionsslovs Bedømmelse. Naar man skal bedømme en Pensionsslov, som da ogsaa den, der her foreligger, skal man først undersøge de hidtil fulgte Pensioneregler, og da troer jeg, at det er almindeligt erkjendt, at det danske Pensionssystem har været for gunstigt for Embedsstanden, hvilket ogsaa er blevet erkjendt i Udlandet, og man skal kun kunne opvise meget saa Løve, hvøist een eller to i de smaa tydske Stater, som kunne maale sig med det Pensionsslovudkast, som her foreligger, end sige med de ældre Regler, der være saaledes, at enhver Embedsmand, som i nok saa kort Tid havde havt kongelig Ansættelse, naar han gif af, fordi han ikke var duellig, fik $\frac{2}{3}$ af sin Gage i Pension for sin Livstid, om han end var nok saa ung. Men jeg finder saadanne Regler urigtige, og jeg troer, at de ere uføreneliggende med den Forsfatning, vi have for Diebliffet. Det har været almindeligt antaget, at de nærværende Pensioneregler trængte til en meget betydelig Forbedring, og derfor maa jeg ogsaa holde paa, at Maalestoffet for dette Lovudkasts Bedømmelse ikke maa være de hidtil gjældende hvøist usfuldkomne Regler. Jeg troer desuden, at det ingenlunde er Tilfældet, at den ny Pensionsslov, som her foreligger, er saa særdeles ugunstig eller nærgaaende for Embedsstanden. Det er vel sandt, at i det Hele taget vil det blive vanskeliggere, at faae to Trediedeel af den hidtil havte Gage end hidtil, der vil udfordres en længere Tjenestetid dertil; men det er ogsaa vist, at for det største Antal Embedsmænd, som gaaer af i en saadan Tjenesteaalder paa Grændsen af 30 Aars Alderen, eller rettere sagt, efter det 29 Aar, og som saaledes opnaae to Trediedeel af Gagen i Pension, vil Sagen ikke være af nogen synderlig Forskjel, og selv for nogle af dem ville de nye Regler endogsaa være fordeelagtigere, end de hidtil fulgte, forsaavidt der hidtil kun er givet en Trediedeel af de uvisse Indtagter i Pension, og forsaavidt der hidtil aldeles intet Hensyn er taget til fri Bolig, fri Jord, og lignende Naturalydelser. Og endelig er der et Moment, som er det væsentligste af det Hele, og det er den Sikkerhed, der gives Embeds-